

СЕНТЕНЦЕ ИЗ ПРАКСЕ ДИСЦИПЛИНСКОГ СУДА АКВ – 6. ДЕО

1. Прекомерно уговарање награде или накнаде трошкова противно одредбама Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката или тражење награде од странке коју је дужан да заступа бесплатно

Одредба:

Члан 99 тачка 27 Статута АКВ.

Сентенца:

Уговарање паушалне награде за заступање клијента пред судом или другим државним органом у супротности је са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и као такво представља тежу повреду дужности адвоката и угледа адвокатуре.

Из изреке пресуде:

„Дисциплински окривљени АА, адвокат у Руми, оглашен је кривим за тежу повреду дужности адвоката и угледа адвокатуре, јер је дана 27.03.2017. године у Руми, са своје е-mail адресе ...@gmail.com упутио е-mail писмо ББ из Петроварадина на његову адресу ...@yahoo.com, којим је покушао уговорити награду противно одредбама Тарифе, тако што је од ББ захтевао да му на име прибављања записника о саслушању осумњичених сачињених пред ОЈТ у Новом Саду, у поступку у којем је исти оштећен кривичним делом, плати паушалну награду за заступање у кривичном поступку у висини од 15.000 евра, док ће по наплати накнаде штете од окривљених у износу од 160.000 евра и трошкова поступка, адвокатска канцеларија пријављеног АА задржати трошкове поступка и 50% од главнице и законске затезне камате (при чему ће у том случају ББ бити враћено претходно паушално уплаћених 15.000 евра).

ББ никада није добио наведене записнике, иако је био увераван да ће до тога доћи у року од три дана.

Правилном бр. 30.3.9. Кодекса професионалне етике адвоката прописано је да адвокат има право да за сталну саветодавну помоћ уговори периодично плаћање паушалног износа награде, чија је висина примерена обиму, врсти и сложености његових обавеза.

Одредбом садржаном у члану 5 став 1 Тарифе предвиђено је да адвокат може за пружање континуиране правне помоћи са странком уговорити награду у паушалном износу, те да се

овако уговорена награда не може односити на радње заступања пред судовима и државним органима.

Како није могуће уговарање паушалног износа за заступање у поступку пред тужилаштвом и судом, нарочито не у износима потраживаним од стране дисциплински окривљеног, именовани је оглашен кривим за извршени преступ и изречена му је новчана казна уз пратећу обавезу сношења трошкова дисциплинског поступка.“

(Пресуда Дисциплинског суда АКВ посл. бр. Дисц.13/17 од 20.04.2018. године)

НАПОМЕНЕ:

Ова пресуда не садржи образложење.

Предметна тежа повреда дужности адвоката на идентичан начин предвиђена је Статутом АКС у члану 241 став 2 тачка 33.

Члан 99 Статута АКВ брисан је Изменама и допунама Статута Адвокатске коморе Војводине објављеним у "Сл. листу АПВ" број 22/19, које се примењују од 23.05.2019. године.

2. Недолично понашање према другом адвокату, адвокатском приправнику, противној или својој странци, суду, сведоку, вештаку, судском тумачу или учеснику у поступку који има својство службеног лица

Одредба:

Члан 241 став 2 тачка 14 Статута АКС, у вези са повредом правила бр. 38.1., 38.2. и 38.4. Кодекса професионалне етике адвоката.

Сентенца:

Уважавајући чињеницу да дисциплински поступак по својој природи представља казни поступак, у ситуацији када су испуњени сви критеријуми чињеничног идентитета деликта, идентитета заштићеног добра, тежине последице деликта и идентитета санкције већ изречене адвокату од стране суда за преступ који је прописан и као тежа повреда дужности адвоката и угледа адвокатуре, има места одбијању оптужбе, водећи рачуна о уставном и законском начелу правне сигурности окривљених лица – *ne bis in idem*.

Из образложења:

„Дисциплински окривљени АА, адвокат у Новом Саду, у жалби од 28. августа 2017. године, поднетој против пресуде Основног суда у Новом Саду посл. бр. К.../16, према становишту дисциплинског тужиоца АКВ употребљавао је недоличне и непримерене речи којима је вређан суд и поступајући судија, што је за резултат имало његово новчано кажњавање од стране суда у износу од 100.000,00 динара посебним решењем донетим 17.10.2017. године, а правноснажним са даном 20.12.2017. године.

Наиме, дисциплински оптужени је предметном жалбом пресуду окарактерисао као "безнадежно лошу", стављајући овај навод у подебљан фронт, а на страни 5 поменуте жалбе истакао је да ће у "наредном научном чланку од поступајућег судије направити хероја чланка, као што је претходно једног другог носиоца функције представио као српског Херкула због гафова које пресуда садржи".

Именовани је на страни 7 жалбе цитирао проф. Шкулића наводећи "све у свему ово је за нашег расправног судију, о тужиоцу да и не говорим, "шпанско село" ", а на страни 8 жалбе навео је да поступајућем судији "више од незнања замера одсуство непристрасности, те да исти подмеће и вара, што му је манир". На страни 9 жалбе дисциплински окривљени нагласио је да судији мањка способност логичког размишљања, надаље наводећи "памтите ли ону сцену из филма "Лајање на звезде" када Берчек каже ђацима: "Јел видите с каквим се предзнањем иде у кафану?" ", чиме је, по сопственом резонувању, хтео да расправном судији покаже са каквим се предзнањем некада постајало судијом, а сад се то постаје са добром везом.

Веће Дисциплинског суда АКВ заузело је становиште да је заштитни објект који је повређен радњама дисциплински окривљеног – увредљивим изразима, углед и достојанство суда. Због повреде угледа и достојанства суда сâм Основни суд у Новом Саду на основу овлашћења у процесном законнику донео је своје решење о новчаном кажњавању од 17.10.2017. године.

Заштитни објект из правила бр. 38.1. Кодекса професионалне етике адвоката јесте уважавање правне културе и правничке професије у односима адвоката према суду, заштитни објект из правила бр. 38.2. Кодекса је одмерено и пристојно опхођење адвоката према суду, а заштитни објект из правила бр. 38.4. Кодекса је примереност у понашању адвоката према суду изражена кроз поднеске и усмена излагања.

Очигледно је да је заштитни објект због којег редовни суд има овлашћења на изрицање дисциплинских новчаних казни – углед и достојанство суда, идентичан као и у цитираним правилима Кодекса професионалне етике адвоката.

Имајући у виду одлуку Уставног суда посл. бр. Уж-11106/13 од 19.05.2016. године, према којој је у циљу заштите претежнијег интереса, поред критеријума чињеничног идентитета деликта, у сваком конкретном случају потребно размотрити тзв. корективне критеријуме: идентитет заштићеног добра, тежину последице деликта и идентитет санкције, како би се одговорило на питање да ли је деликт због којег се врши дисциплинско гоњење исти као и деликт због којег је дисциплински окривљени кажњен у кривичном поступку, Дисциплински суд АКВ сматра да се овде ради о пресуђеној ствари, и то у поступку вођеном пред Основним судом у Новом Саду и да нема основа за изрицање осуђујуће пресуде у овој правној ствари.

Сходном применом одредби Законика о кривичном поступку, у складу са регулом из члана 121 Статута АКВ, Дисциплински суд је одбио оптужбу против дисциплински окривљеног, јер је исти већ правноснажно кажњен за истоветно дело.

Сагласно одредби члана 116а Статута АКВ трошкови вођења дисциплинског поступка падају на терет Адвокатске коморе Војводине.“

(Пресуда Дисциплинског суда АКВ посл. бр. Дисц.19/18 од 19.06.2018. године, потврђена Пресудом Дисциплинског суда АКС посл. бр. 10/18 од 24.11.2018. године)

3. Лакша повреда Кодекса професионалне етике адвоката – неодговарање без одлагања на службено обраћање колеге

Одредба:

Члан 240 став 2 тачка 2 Статута АКС, у вези са повредом правила бр. 31.1.4. Кодекса професионалне етике адвоката.

Сентенца:

Само по себи, неодговарање на службено обраћање колеге, у случају када је последица истог изостала, водећи рачуна о околностима сваког појединачног случаја, не представља лакшу повреду дужности адвоката и угледа адвокатуре.

Из образложења:

„Подносилац пријаве АА, адвокат у Београду, упутио је дисциплински окривљеној ББ, адвокату у Руми, "Захтев за информацију о статусу предмета" од 03.05.2017. године, експедован препорученом пошиљком дана 18.05.2017. године, а који допис је окривљена примила дана 19.05.2017. године и на њега није одговорила у писаном облику што чињенично није спорно.

Правилем бр. 31.1.4. Кодекса професионалне етике адвоката прописано је да адвокат у циљу одржавања добрих колегијалних односа, као израза међусобног уважавања и чувања угледа адвокатске професије треба да без одлагања одговори на службено обраћање колеге.

Веће Дисциплинског суда сматра да не постоје елементи бића лакше повреде дужности адвоката предвиђене правилем бр. 31.1.4. Кодекса, јер је у конкретном случају у време подношења спорног захтева информација која је тражена од стране колеге адвоката, подносиоцу дисциплинске пријаве већ била доступна као ангажованом пуномоћнику ВВ и то на основу увида у списе предмета посл. бр. П1.../08 Основног суда у Руми, а цењен је и временски распон од 2012. године, тј. године правноснажног окончања овог парничног поступка и престанка својства пуномоћника дисциплински окривљене, у односу на моменат подношења захтева за добијање информације који датира из 2017. године.

Посебно је цењена околност да је дисциплински окривљеној као пуномоћнику од стране ВВ било издато само једно пуномоћје и то за заступање у поступку посл. бр. П1.../08, те да она по правноснажном окончању овог поступка није предузимала ма какве нове радње заступања, нити је за њих било споразума и издавања даљег пуномоћја између ње и ВВ, као евентуалне странке. Са друге стране, поступање/непоступање окривљене по питању давања усмене, односно писане информације није проузроковало, нити је могло проузроковати било какве штетне последице како у односу према ВВ као бившем клијенту, тако ни према колеги – адвокату АА. У описаној ситуацији, хипотетички, могло је бити само речи о повреди нарушавања принципа (писаног) одговора на захтев, док је последица у ма ком обиму и врсти изостала.

Имајући у виду све наведено, на основу члана 116 став 1 тачка 2 Статута АКВ донета је пресуда којом се дисциплински окривљена ослобађа од оптужбе, јер се у њеним радњама не стичу елементи бића повреде која јој се оптужницом ставља на терет, а трошкови поступка падају на терет Адвокатске коморе Војводине.“

(Пресуда Дисциплинског суда АКВ посл. бр. Дисц.14/17 од 16.05.2019. године)

4. Пружање правне помоћи у случајевима у којима је адвокат дужан да одбије пружање правне помоћи

Одредба:

Члан 241 став 2 тачка 2 Статута АКС, у вези са повредом правила бр. 22.5.5. Кодекса професионалне етике адвоката.

Сентенца:

Адвокат треба да одбије заступање ако истовремено у другом предмету заступа супротну странку.

Из образложења првостепене пресуде:

„Дисциплински окривљени АА, адвокат у Новом Саду, 29. јуна 2020. године, способан да схвати значај свог дела и управља својим поступцима, свестан противправности дела чије извршење је хтео, закључио је Уговор о пружању правних услуга са ДОО "ББ" Нови Сад, заведен код корисника дана 30. јуна 2020. године под деловодним бројем .../1, којим је прихватио вршење правних услуга за истог, иако је тада пред Основним судом у Новом Саду био у току парнични поступак, вођен под посл. бр. П1.../20, у коме је окривљени адвокат заступао страну супротну у односу на ДОО "ББ" Нови Сад.

Чланом 8 предметног Уговора назначено је да "Овај уговор ступа на снагу и примењује се кад га обе уговорне стране потпишу", а чланом 9 став 1 предвиђено је да је уговор закључен на неодређено време и да престаје отказом.

Правилном бр. 22.5.5. Кодекса професионалне етике адвоката прописано је да је адвокат дужан да одбије заступање ако истовремено у другом предмету заступа супротну странку, што је у овом поступку неспорно и утврђено, те да одбије пружање правне помоћи, јер исто, у складу са чланом 241 став 2 тачка 2 Статута АКС, представља тежу повреду дужности адвоката.

Дисциплински суд сматра да није битно да ли је окривљени адвокат добио појединачну пуномоћ од стране правног лица са којим је закључио Уговор о пружању правних услуга или не, да ли је предузео одговарајуће радње или не, већ сама чињеница да је потписао спорни Уговор у време када је био ангажован и заступао интересе своје странке као супротне стране у другом предмету, указује на његову очигледну несавесност и непрофесионалност у оваквом поступању, које као такво представља тежи дисциплински преступ.

И поред свих навода подносиоца дисциплинске пријаве, те допуне исте у погледу, наводно других предмета у којима је окривљени поступао на идентичан начин, Веће је одлучивало у границама оптужног акта поднетог од стране Дисциплинског тужиоца.

Дисциплински суд је приликом одмеравања санкције као олакшавајућу околност узео у обзир да дисциплински окривљени није наплатио ма какав хонорар од стране правног лица са којим је закључен уговор, као и да за трећа лица није наступила било каква штета, те је

из тих разлога окривљеном изречена минимална новчана казна предвиђена за тежу повреду дужности адвоката и угледа адвокатуре.

Са друге стране, из садржине дисциплинске пријаве и њене допуне, изјашњења и допуне изјашњења дисциплински окривљеног, јасно је видљиво да постоји низ поремећених односа између одговорних лица у правном лицу са којим је потписао Уговор и тзв. "борба" за функције у оквиру истог и спорови који су по том основу произашли, тако да је баш из тих разлога дисциплински окривљени морао водити рачуна приликом закључења оваквог Уговора и могућих последица, али у конкретном случају Дисциплински суд ово није узео као отежавајућу околност, па је ценио само олакшавајуће околности изричући наведену дисциплинску меру уз обавезу сношења трошкова поступка.

Из образложења другостепене пресуде:

„Неосновано се у жалби истиче да окривљени није предузео ниједну радњу која би представљала радњу извршења теже повреде дужности адвоката и угледа адвокатуре. Такође, неосновани су жалбени наводи да окривљени није поседовао посебна пуномоћја за вршење било којег облика пружања правне помоћи, јер је самим потписом Уговора прихватио све обавезе из његовог члана 1, где су исте широко објашњене, а између осталог обухватају и пружање правних савета и консултација за које нису потребна пуномоћја.

Другостепено веће сматра да несавесно поступање адвоката и нарушавање угледа адвокатске професије постоји када један адвокат прихвати заступање странке против које у неком поступку већ заступа супротну страну.“

(Пресуда Дисциплинског суда АКВ посл. бр. Дисц.6/21 од 14.05.2021. године, потврђена Пресудом Дисциплинског суда АКС посл. бр. 21/21 од 29.01.2022. године)

5. Задржавање новца наплаћеног за рачун странке

Одредба:

Члан 241 став 2 тачка 19 Статута АКС.

Сентенца:

Адвокат не сме да задржи новац наплаћен за рачун странке, ни у ситуацији када самоиницијативно сматра да му исти припада на име трошкова о чијем сношењу није постигнут било какав споразум са клијентом, а који се и иначе, у смислу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, не би ни смели потраживати.

Из образложења:

„Дисциплински окривљени АА, адвокат у Сомбору, као пуномоћник извршног повериоца ББ из Сомбора, са боравиштем у Холандији, пред Основним судом у Сомбору дана 16.03.2017. године поднео је предлог за извршење на основу извршне исправе – пресуде Основног суда у Сомбору посл. бр. П.../14 од 05.09.2016. године против извршног дужника Града Сомбора ради наплате новчаних потраживања у виду досуђених трошкова парничног поступка у укупном износу од 115.307,00 динара, са законском затезном каматом почев од 21.12.2016. године па до исплате, те трошкова извршног поступка пред надлежним судом и јавним извршитељем.

По окончању поступка пред Јавним извршитељем ВВ, са седиштем у Сомбору, на свој пословни рачун окривљени је дана 04.05.2017. године примио најпре 131.620,69 динара, а затим дана 13.06.2017. године и преосталих 29.468,19 динара.

У оквиру наведених износа окривљени је за себе задржао новац наплаћен за рачун странке који припада извршном повериоцу, и то: трошкове вештачења у износу од 37.645,00 динара, трошкове судских такси на тужбу и првостепену пресуду у износима од по 12.206,00 динара, све са припадајућом законском затезном каматом од 2.733,35 динара, те трошкове извршног поступка, и то: трошкове судске таксе на предлог за одређење извршења у износу од 4.035,00 динара и предујам трошкова насталих пред Јавним извршитељем ВВ у износу од 13.765,27 динара, односно укупно 82.590,62 динара.

Након што је Основном суду у Сомбору дана 27.12.2017. године поднео нови предлог за извршење на основу исте наведене извршне исправе ради наплате потраживања извршног повериоца ББ – накнаде нематеријалне штете у износу од укупно 115.000,00 динара са припадајућом законском каматом од дана 05.09.2016. године, те трошкова извршног поступка, на свој текући рачун најпре је дана 05.02.2018. године примио износ од 145.594,37 динара, а затим и дана 19.03.2018. године преосталих 30.083,75 динара.

Окривљени је извршном повериоцу дана 09.02.2018. године исплатио износ од 146.000,00 динара, што обухвата исплату целе досуђене накнаде нематеријалне штете са законском затезном каматом, а исплатио је и износ од 11.638,63 динара – део трошкова извршног поступка, док је за себе задржао укупно 16.478,12 динара.

Оштећена ББ је претходно сносила трошкове парничног поступка, тачније таксе на тужбу, пресуду, трошкове вештачења, док је у току трајања извршних поступака платила (или је то за њу чинио ГГ) таксе на предлог за извршење и решење о извршењу, као и предујам и награду јавног извршитеља.

Дисциплински окривљени са ББ, у својству њеног пуномоћника, није закључио споразум о награди за рад адвоката у процентуалном износу, већ је постојао усмени договор да исти буде намирен по окончању поступка, а из досуђених трошкова парничног поступка.

Део одбране окривљеног који се односи на то да је имао и друге трошкове о чему је свом клијенту испоставио трошковник, Дисциплински суд није прихватио из разлога што именовани са ББ није имао такав договор, већ се он огледао искључиво у наплати из трошкова парничног и извршних поступака у делу који се односи на предузете правне радње, јер адвокат не може тарифирати и наплатити дате савете и мишљења у вези са поступком који води за свог клијента, а они се поготово не могу самоиницијативно и без споразума пребијати на начин да се задрже износи које је клијент плаћао у току поступка на име такси, предујма вештачења и трошкова извршног поступка и награде за рад јавног извршитеља.

Приликом одлучивања о дисциплинској санкцији Дисциплински суд АКВ определио се за изрицање новчане казне, истовремено одредивши да се иста уз трошкове овог поступка има платити у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, посебно ценећи олакшавајуће околности да окривљени до сада није кажњаван, као и да је у току поступка сарађивао са судом ради утврђења одлучних чињеница, док су отежавајуће околности изостале.”

(Пресуда Дисциплинског суда АКВ посл. бр. Дисц.3/19 од 04.02.2020. године, потврђена Пресудом Дисциплинског суда АКС посл. бр. 5/20 од 29.08.2020. године у осуђујућем делу, а преиначена у погледу рока за плаћање новчане казне и трошкова поступка)

6. Очигледно несавестан рад у адвокатури

Одредба:

Члан 241 став 2 тачка 1 Статута АКС у вези са правилима бр. 7.1., 7.2. и 12.1. Кодекса професионалне етике адвоката.

Сентенца:

Адвокат је дужан да клијента савесно заступа, на начин да првенствено обезбеди принудну наплату главног новчаног потраживања странке, а потом и трошкова поступка, те чињеница да странка неблаговременим радом адвоката није изгубила то своје право није од значаја за постојање дисциплинског преступа.

Из образложења првостепене и другостепене пресуде:

„Дисциплински окривљени АА, адвокат у Сомбору, поступајући као пуномоћник ББ из Сомбора, са боравиштем у Холандији, коме је иста дала пуномоћје за вођење парнице против туженог Града Сомбора, у поступку вођеном пред Основним судом у Сомбору у којем је дана 05.09.2016. године донета пресуда посл. бр. П.../14, правноснажна са даном 29.11.2016. године, а извршна од 21.12.2016. године, покренуо је два извршна поступка – први дана 16.03.2017. године ради наплате трошкова парничног поступка, а затим и други дана 27.12.2017. године ради принудне наплате досуђене накнаде нематеријалне штете, док то исто није учинио и са потраживањем ББ по основу накнаде материјалне штете у износу од 5.357,40 динара са припадајућом законском затезном каматом од 16.07.2014. године па до исплате, утврђеним у поменутој пресуди, нити је предузео било какве радње ради њене наплате, односно накнадно поднео предлог за извршење, иако је у био у обавези да то учини.

Правилком бр. 7.1. Кодекса професионалне етике адвоката прописано је да је адвокат дужан да заступа савесно, а правилком бр. 7.2. прецизирано да се савесност адвоката састоји у брижљивом, марљивом, одлучном и благовременом заступању.

Кодекс у правилу бр. 12.1. уређује да је адвокат у заступању одговоран за савете које је дао или пропустио да да, и за мере које је предузео или пропустио да предузме.

Дисциплински суд АКВ окривљеног је ослободио од оптужбе за описани преступ сматрајући да важећи процесни и материјалноправни прописи не предвиђају у којем року ће се по добијеној пуномоћи предузети спорна правна радња, тј. покренути извршни поступак, позивајући се на десетогодишњи рок застарелости за подношење предлога за извршење на основу извршне исправе регулисан у одредби члана 371 Закона о облигационим односима.

По становишту већа АКВ, може се претпоставити да би окривљени поднео и предлог за извршење ради наплате материјалне штете да се односи са клијенткињом ББ нису компромитовали, а сама странка је од њега добила примерак пресуде и упозната је са својим правима и начином њиховог остваривања, тако да се не може прихватити постојање извршења теже повреде дужности адвоката и угледа адвокатури за коју се окривљени терети.

Дисциплински суд АКС је усвојио жалбу Дисциплинског тужиоца АКВ изјављену против ослобађајуће пресуде, наводећи у образложењу другостепене пресуде да се на основу доказа изведених у првостепеном поступку, несумњиво утврђује да је окривљени пропуштањем да поднесе предлог за дозволу извршења против извршног дужника Града

Сомбора ради наплате накнаде материјалне штете учинио тежу повреду дужности адвоката, што произлази и из признања окривљеног.

Дисциплински окривљени био је дужан да првенствено обезбеди наплату неимовинске и имовинске штете која је досуђена извршном повериоцу, овде подносиоцу пријаве, ББ из Сомбора, због чега нема основа за позивање на институт застарелости у погледу наплате новчаног потраживања, који се огледа у законски одређеном десетогодишњем року.

Окривљеном је изречена одговарајућа новчана казна уз обавезу сношења трошкова другостепеног поступка.”

(Пресуда Дисциплинског суда АКВ посл. бр. Дисц.3/19 од 04.02.2020. године, преиначена Пресудом Дисциплинског суда АКС посл. бр. 5/20 од 29.08.2020. године у ослобађајућем делу)

- 7. Лакша повреда Кодекса професионалне етике адвоката – дужност адвоката да клијенту преда, на његов захтев, сву документацију коју је од њега добио, одлуке, записнике и копије поднесака које је у његовом предмету примио или саставио, без обзира да ли заступање траје или је престало и да ли му је клијент исплатио накнаду**

Одредба:

Члан 240 став 2 тачка 2 Статута АКС у вези са правилом бр. 24.3.7. Кодекса професионалне етике адвоката.

Сентенца:

Адвокат не сме условљавати враћање списка клијенту плаћањем награде за радње пружања правне помоћи извршене током његовог заступања.

Из образложења:

„На основу пуномоћи коју је АА, а по овлашћењу подносиоца дисциплинске пријаве, дала дисциплински окривљеној ББ, адвокату у Зрењанину, она је против првостепене одлуке Основног суда у Зрењанину посл. бр. П.../16 уложила правни лек и тај поступак правноснажно је окончан решењем Вишег суда у Зрењанину посл. бр. ГЖ.../18 од 14.03.2018. године и у том предмету подносиоца пријаве заступала је окривљена.

Подносилац пријаве тврди да је, поред дисциплински окривљене и он поднео жалбу против првостепене одлуке суда у Зрењанину, али да у одлуци Вишег суда у Зрењанину

није било помена о његовој жалби, па је ради тога контактирао дисциплински окривљену која му с тим у вези није дала никакво објашњење и због тога је он тражио повраћај списа како би ангажовао неког другог адвоката да би видео шта се збило са његовом жалбом.

Међутим, дисциплински окривљена му није вратила списе објашњавајући му да ће то учинити када јој буде платио трошкове њеног рада у вези изјављене жалбе, па је он из тог разлога и поднео дисциплинску пријаву дисциплинском тужиоцу АКВ и тек након тога препорученом пошиљком која је примљена у пошти Зрењанин дана 21.11.2018. године окривљена је тражене списе вратила, што потврђује и подносилац дисциплинске пријаве у свом исказу датом на дисциплинском претресу.

Правилем бр. 24.3.7. Кодекса професионалне етике адвоката прописано је да је адвокат дужан да клијенту преда, на његов захтев, сву документацију коју је од њега добио, одлуке, записнике и копије поднесака које је у његовом предмету примио или саставио, без обзира да ли заступање траје или је престало и да ли му је клијент исплатио накнаду;

Како се ради о лакшој повреди дужности адвоката, ценећи да на страни дисциплински окривљене отежавајућих околности није било, а да постоји низ олакшавајућих околности на које су указивали и заменик дисциплинског тужиоца и бранилац дисциплински окривљене, изречена је дисциплинска мера опомена у уверењу да иста одговара тежини повреде и да дисциплински окривљена овакву или сличне повреде дужности адвоката убудуће више неће вршити.”

(Пресуда Дисциплинског суда АКВ посл. бр. Дисц.28/18 од 12.03.2019. године)

Сентенце приредили Здравко Јосић, Љиљана Вујовић и Жељко Кочић, адвокати у Новом Саду